

Tjenestegrad ikke skal have en utilbørlig Indskydelse paa Pensionens Størrelse. Man har derhos holdt det for billigt at ansætte den Tjenestetid, der skal give Afgang til den for den høiere Pensionssklasse bestemte Pension, til 3 Aar, ihvorvel Bestemmelsen i den almindelige Pensionsslov kunde synes at tale for 5 Aar. Det maa nemlig erindres, at her ikke kan være Tale om et Medium, men kun om Valget enten af den høiere eller lavere Pensionssats. — Ellige har man efter de ved Militair-Staternes Underklasser stedfindende Forhold fundet det paa den anden Side grundet i Billighed, at, naar et Individ, hvis Kræfter ikke længere tillade ham at udføre de med hans Stilling forbundne Forretninger, frivilligen har istedetfor at sættes paa Pension, valgt at træde tilbage eller efter de givne Bestemmelser er nedsat i en lavere Tjenestegrad og han i den høiere Stilling har tjent 3 Aar til sine Foresattes Tilfredshed, saa blev Pensionen ved hans senere Afstedigelse fra den militaire Tjeneste at beregne efter den høiere Tjenestegrad, han i længere Tid har beklædt. Noget lignende har hidtil været foreskrevet ved Sø-Staten og maa en saadan Bestemmelse i Almindelighed ansees hensigtsmæssig ikke alene for Tjenestens Lørv, men ogsaa i Statskassens Interesse.

ad § 4.

De i denne Paragraph i Forslag bragte Bestemmelser ville findes noget mindre fordelagtige end de, der indeholdes i den almindelige Pensionsslov for Embedsmænd. Regeringen maa imidlertid ved denne Leilighed udtale den Overbeviisning, at nærværende Pensionsslov for de militaire Underklasser og formeldte Pensionsslov for Embedsmænd hverken bør eller efter Omstændighederne kunne baseres paa de samme Regler. Det maa i saa Henseende erindres, at der, som tidligere bemærket, ved Grundloven kun er givet Embedsmænd Tilfagn om ved deres Afstedigelse at erholde Pension, og at det efter de stedfindende Forhold er aldeles nødvendigt stadigen at opmuntre de til de militaire Underklasser hørende Mænd til at forblive i Tjenesten, idet disse og især de dygtigste, som man meest maatte ønske at beholde, i Reglen lettere end Embedsmændene ville være istand til at forskaffe sig et eller an-

det Erhverv, der i Forbindelse med den opnaaede Pension kan give dem et maaskee ligesaa rigeligt Udkomme, som de havde i deres militaire Stilling, og derhos ere mere uafhængigt og forbunden med mindre Bøværighed.

Minimum af Pensionen har som en Selvefølge maattet ansættes for en Tjenestetid af 20 Aar, da de Paagjældende først ved Tilbageleggelsen af en saadan Tjenestetid erhverve Berettigelsen til Pension. Man er derhos gaaet ud fra, at Vedkommende i Gjennemsnit som i Tjenesten med det 20de Leveaar og neppe nogenstunde kunde være stiftet til activ militair Tjeneste længere end til det 60de Leveaar. Idet Pensionen af den ovenbemærkede Grund antages at burde stige for hvert tilbagelagt Tjenestear, har man ligeledes med Hensyn til foransførte Forudsætning troet det rigtigst, at Maximum af Pensionen opnaaedes ved det 40de Tjenestear, saaledes som det hidtil har været Tilfældet ved Land-Staten, og at burde forkaste den ved Sø-Staten ifølge Pensionssregulativet af 27de December 1842 gjældende Regel, hvorefter Maximum af Pensionen først opnaaes med det 50de Tjenestear. Maximum er, som det fremgaaer af de ad S. 2 meddeelte Oplysninger, ansat til omtrent to Trediedele af den Paagjældendes havte Indtægter, og, forsaavidt den høieste Pension i enkelte Tilfælde vil overstige hiin Græns, saa er dette for Sø-Statens Vedkommende begrundet deri, at denne for Tjenestens Skyld ikke har troet at kunne classificere de Paagjældende paa anden Maade end foreslaaet i Lovudkastets § 2, — og for Land-Statens Vedkommende deri, at man ikke ret vel har kunnet hense til Haandværksmesterne ved Artillerie-Brigadens Løi-Stat, hvis samlede Indtægter andrage 373 Rbdlr. aarlig, i en anden end første Klasse, og at de til 5te og 6te Klasse hørende Individuers Indtægter kun ere beregnede paa at tilfredsstille en Mands aldeles nødvendige Livsfornødenheder, i hvilke der saaledes ikke kunde stee noget væsentligt Afdrag, naar Pensionen skulde ved fuldkommen Afkræftelse og Mangel paa Arbejdssevne svære til sit Væmmed. Minimum har man derimod med Hensyn til den ved sammes Opnaaelse tilbagelagte Tjenestetid troet passende at kunne an-